

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/30/2013
Identifikačné číslo spisu:	1612206821
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1612206821.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Ing. U. W., bytom U., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mikita & Stašák, s.r.o., so sídlom Trenčín, Jesenského 30, IČO: 36 861 901, proti odporcovi: Obec Mojtín, so sídlom Mojtín 242, IČO: 00 317 543, v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a v konaní o preskúmanie zákonnosti uznesenia obecného zastupiteľstva, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne
č. k. 13S/103/2012-73 zo dňa 06. marca 2013 p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne zastavil konanie o návrhu navrhovateľky, ktorá sa domáhala, aby súd rozsudkom rozhodol, že voľba hlavného kontrolóra obce Mojtín zo dňa 18. novembra 2011 je neplatná, a súčasne žiadala, aby súd uložil odporcovi povinnosť vyhlásiť novú voľbu hlavného kontrolóra spôsobom nediskriminujúcim uchádzačov. Navrhovateľka namietala, že Obecné zastupiteľstvo Obce Mojtín nezákonným spôsobom zvolilo do funkcie hlavného kontrolóra Mgr. Y. S., ktorý bol vo výberovom konaní oproti nej zvýhodnený tým, že zvolenie dosiahol počtom 4 hlasov poslancov, vrátane hlasu svojho syna L. S., ktorý sa ako poslanec zúčastnil hlasovania.

Krajský súd konajúc v správnom súdnictve vyhodnotil, že návrh obsahuje prvky dvoch nárokov právnej ochrany. Preskúmal vec z hľadiska právnej ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p. a súčasne podľa § 250zf O.s.p. v konaní o preskúmanie zákonnosti uznesenia obecného zastupiteľstva. Z obsahu spisu, ako i zo samotného vyjadrenia navrhovateľky obsiahnutého v návrhu zistil, že k tvrdenému zásahu zo strany odporcu malo dôjsť dňa 18. novembra 2011, kedy Obecné zastupiteľstvo odporcu prijalo uznesenie č. 77/2011, ktorým zvolilo za hlavného kontrolóra

Obce Mojtiín Mgr. Y. S.. Navrhovateľkin návrh na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy bol doručený súdu dňa 15. júna 2012. Subjektívnu lehotu na podanie návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy by navrhovateľka stihla len vtedy, ak by sa o zásahu dozvedela najskôr 15. mája 2012. Ako však vyplýva z obsahu spisu (čl. 21), do uvedeného dňa 15. mája 2012 navrhovateľka nielenže podala v súvislosti s tvrdeným zásahom na Okresnú prokuratúru Považská Bystrica podnet na podanie protestu prokurátora (konkrétne bol podnet navrhovateľky doručený na okresnú prokuratúru dňa 2. decembra 2011), ale uvedený podnet bol do uvedeného dňa (do 15. mája 2012) s poukazom na to, že neboli zistené dôvody na vykonanie opatrení prostriedkami prokurátorského dozoru odložený, o čom bola navrhovateľka upovedomená listom prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica zo dňa 19. decembra 2011. Navrhovateľka tak o uvedenom zásahu mala vedomosť minimálne od 2. decembra 2011 (odo dňa doručenia jej podnetu na Okresnú prokuratúru Považská Bystrica), teda o viac ako 5 mesiacov podala navrhovateľka svoj návrh na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy po lehote stanovenej v § 250v ods. 3 veta druhá O.s.p. Z uvedeného dôvodu, keďže zmeškanie lehoty nemožno odpustiť krajský súd podľa § 250d ods. 3 O.s.p. konanie o ochrane pred nezákonným zásahom zastavil. Kumulatívne odôvodnil zastavenie konania i z hľadiska ochrany podľa § 250zf O.s.p. z dôvodu, že uznesenie obecného zastupiteľstva môže napadnúť iba prokurátor. Navrhovateľka nebola oprávnenou osobou na podanie návrhu na preskúmanie jeho zákonnosti.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka včas odvolanie. Namietala, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdila, že podala žalobu podľa § 247 a nasl. O.s.p., pretože boli porušené jej práva na rovnaké zaobchádzanie pri výberovom konaní. Uznesenie obecného zastupiteľstva č. 77/2011 zo dňa 18.11.2011 je rozhodnutím, ktorým obecné zastupiteľstvo v rozpore so zákonom o obecnom zriadení rozhodlo, že hlavným kontrolórom obce Mojtiín sa stal Mgr. Y. S.. Skutočnosť, že uznesenie obecného zastupiteľstva č. 77/2011 z 18.11.2011 je rozhodnutím jednoznačne vyplýva z § 11 ods. 4 písm. j) zákona o obecnom zriadení a z § 22 ods. 1 písm. c) a § 27 zákona NR SR č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov. Krajský súd mal preto jej návrh posúdiť ako žalobu vrátane 2 mesačnej lehoty na jej podanie. Jej aktívna legitímácia na podanie žaloby vyplýva zo skutočnosti, že rozhodnutím obecného zastupiteľstva bola ukrátená na právach. Navrhovala, aby najvyšší súd uznesenie krajského súdu zrušil a súčasne zaviazal krajský súd zrušiť uznesenie obecného zastupiteľstva č. 77/2011.

Proti uzneseniu krajského súdu podal včas odvolanie aj odporca Obec Mojtiín v zastúpení starostkou obce Bc. Q. R.. Navrhoval, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a zaviazal krajský súd zrušiť uznesenie obecného zastupiteľstva č. 77/2011. Dôvody odvolania sú totožné s odvolaním navrhovateľky v časti, že návrh na začatie konania mal byť správne posúdený ako žaloba podľa § 247 O.s.p. Ďalej namietal, že za prijatie napadnutého uznesenia hlasoval i L. S., ktorého mandát zanikol vo februári 2011, keď ako poslanec sa stal zamestnancom obce Mojtiín na základe dohody o vykonaní práce. V zmysle § 25 ods. 2 písm. h) zákona o obecnom zriadení mandát poslanca obecného zastupiteľstva zaniká, ak sa poslanec stal zamestnancom obce, v ktorej bol zvolený. Poukazoval na stanovisko Ministerstva vnútra sp. zn. SVS-OMSZV2-2013/009051 k zániku mandátu poslanca obecného zastupiteľstva v súvislosti so vznikom zamestnaneckého pomeru k obci na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru. Súčasne v odvolaní vzniesol námietku zaujatosti proti sudkyňi krajského súdu JUDr. Eve Vaškovej z dôvodu, že prejednáva každú vec Obce Mojtiín. Sudkyňa v dvoch ďalších prípadoch zastavila konanie, že podľa jej názoru Obec Mojtiín (starostka obce) nebola oprávnená na podanie správnej žaloby s tým, že tvrdila, že správnu žalobu môže podať iba prokurátor.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), a podľa § 250j ods. 3 posledná veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že predmetom konania je preskúmanie zákonnosti uznesenia

Obecného zastupiteľstva obce Mojtiň č. 77/2011 zo dňa 18.11.2011, ktorým obecné zastupiteľstvo zvolilo za hlavného kontrolóra obce Mgr. Y. S..

Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa § 250zf ods. 1 O.s.p. ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia.

Zásadnou právnou otázkou v konaní bolo, či je právne prípustné uznesenie obecného zastupiteľstva preskúmať i vo všeobecnom právnom režime žalôb podľa § 247 a nasl. O.s.p. pri súčasnej existencii osobitného právneho režimu pre uznesenia obecného zastupiteľstva podľa § 250zf ods. 1 O.s.p.

Senát dospel k záveru, že ak uznesenia obecného zastupiteľstva a ďalšie zákonodarca osobitne upravil a teda vyňal zo všeobecného právneho režimu správnych žalôb podľa § 247 ods. 1 O.s.p., tak súčasne nie je prípustný právny režim žalôb (ten z ktorého boli vyňaté) na tieto konania uplatňovať ako subsidiárny. V danom prípade ide skôr o ústavnú právnú otázku, a to či ustanovenie určujúce aktívnu legitimitáciu iba prokurátorovi je v súlade čl. 46 ods. 2 Ústavy SR (právo na súdnu a inú právnu ochranu). Žalobkyňa v tomto prípade počas konania nevniesla námietku, že rozhodnutie v jej právnej záležitosti závisí od ústavnoprávnej otázky, ktorú súd nie je oprávnený v tomto konaní riešiť. Nepodala podnet súdu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. Podnet nebol podaný ani v štádiu odvolacieho konania. Pre podanie podnetu by bolo potrebné osvedčiť s určitou mierou dôvodnosť nároku vo veci samej, t.j. nezákonnosť uznesenia. Podľa obsahu spisu vec bola predmetom prieskumu dozoru prokurátora nad zákonnosťou, vrátane generálnej prokuratúry. Najvyšší súd preto ex offio návrh ústavnému súdu nepodával.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p z dôvodu, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov nevznikol.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.